

Redacția și Administrația:
Strada Timișorii Nr. 7.

TELEFON
interurban, local și comitatens
Nr. 20.

Adresa telegrafică:
„DRAPELUL” Lugoj.

Manuscrise nu se înapoiază.

Serisori nefrancate se refuză.

Proprietar-editor: Dr. Valeriu Branisce.

ORGAN NATIONAL-POLITIC.

Redactor responsabil: Dr. Corneliu Jurca.

DRAPELUL

APARE:
MARȚI, JOI și SÂMBĂTĂ.

Prețul de abonament:

Pentru Monarchie: pe 1 lună 1 cor.
pe 3 luni 2 cor. pe 6 luni 6 cor. pe
anul întreg 12 cor.; pentru România
și statele uniunii postale: 20 franci
pe an.

INSERTIUNILE

se acordează conform tarifului.

Un număr singuratic 10 bani.

Lugoj, 15/28 Martie 1905.

În discursul rostit de dl Virgil Onițiu, directorul marelui gimnaziu gr-or. român din Brașov, la o adunare poporală a parohienilor din Scheiul Brașovului, discurs din care am reprodus și noi partea generală (vezi «Grâu și neghină» în nr-ul 29 al «Drapelului»), a atins o chestiune, care este de supremă actualitate pentru toți Români. chestiunea *lecturii pentru popor*. Mai rar la noi o chestiune așa de cardinală și totodată atât de nesocotită, ca tocmai chestiunea aceasta.

Înaintașii noștri, inimi mari și capete luminate, au desvoltat zel gigantic și au adus sacrificii enorme, ca și poporul nostru, care secol lungi a zăcut în urgia analfabetismului, — la care a fost așa zicând condamnat de stăpânii țerii — să devină părtaș de lumina școlii.

Mai ales dela 1848 încoace s'au făcut minuni pe terenul învățământului poporal, care se infiripase deja pe timpul Mariei Theresia și care înainte de Maria Theresia vegeta deabea ici-colea pe lângă mănăstirile sărăcăcioase în ale luminei. Libertatea învățământului, ce a rezultat din reformele mari ale anului 1848, a deschis deabea calea spre lumină întregului popor românesc, nu numai de aici, ci din toate provinciile locuite de Români.

Cu setea cerbului cântat de psalmistul David s'a aruncat poporul român asupra școlii și în scurtă vreme a fondat un număr impozant de școli proprii și tot

odată a invadat și școlile străine de neam și lege.

Astăzi — după o jumătate de veac — putem deja zice, că poporul nostru este «cum grano salis» știutor de carte. Nu-i vorbă, numărul analfabeților este încă enorm în datele statistice și nici nu va dispărea în curând — cauza acestui analfabetism este independentă dela voința poporului, — dar totuși am ajuns până la acel punct, încât cu greu se va mai găsi sat românesc de dai Doamne, ai cărui țărani fruntași să nu știe carte.

Țăranii și peste tot poporeni noștri mai scuturați știu carte și sunt dornici de carte. Cetesc cu mare plăcere și ceice nu știu ceti ascultă la cetitul altora cu o aviditate deamă de admirat.

Putem deci înregistra cu satisfacție un rezultat pozitiv al muncii și jertfei înaintașilor noștri, anume știința de carte s'a răspândit în mare măsură în poporul nostru, care e totodată și doritor de carte.

Dar cu atâta nu este chestiunea rezolvată. Nu este destul să înveți un popor a ceti, ci trebuie să te îngrijești și să aibă ce ceti, după ce l-ai învățat să cetească.

Datoria aceasta ne revine nouă, generațiunii de astăzi, căci noi suntem chemați a duce mai departe lucrarea inaugurată cu atâta însuflețire de înaintașii noștri.

Și aici trebuie să recunoaștem că noi — totalitatea cărturarilor români — nu ne-am făcut și nu ne facem datoria cum ar fi trebuit să o facem și cum suntem datori a o face.

Noi l-am lăsat pe popor în mila sfântului, fără de a ne interesa de

iscusit. El își propusese să-și caute razim în apus, încotro îl atrăgea direcția întreagă a spiritului său, și bazându-se cu drept cuvânt pe farmecul prezentației sale personale, pentru de-a află scut și razim aci.

La anul 1579 porni la drum în spre Franția, unde domniă pe atunci Enric al III-lea, ear Catarina de Medici purta sceptrul peste sceptru. Dânsa și află îndată o deosebită plăcere la vederea orientalului frumos cu ochii înfocați și limba netedă, cu care o agrăia în limba ei maternă și-i expunea în cuvinte alese și mișcătoare poziția sa. Ea îl tractă ca pe un oaspe de valoare, îl invită la Blois și Chenonceaux, precum și la Louvre, unde deveni în scurtă vreme un centru strălucit, în jurul căruia se învârtia spirit și frumseță. Totodată însă făcu cunoștință și cu corupția rafinată dela curte, pe care o menagiă Catarina pentru scopurile sale. Ea se impresurase cu o ceată întreagă dintre cele mai frumoase fete ale Franciei, dar nu după cum eră în vremurile vechi, pentru de a le crește în lucrurile și virtuțile femeiești, ci tocmai întors, pentru ca să servească de mislie la prinderea de diplomați.

Petre eră poet și abunăsămă îi va fi amețit capul în mijlocul acelei străluciri și frumsețe. Naturelul lui genial află destulă mulțămire în floarea ar-

are ce ceti poporul și de corespunde de fapt lectura — cu care își satisface pofta de cetit, — unei lecturi bune și sănătoase pentru popor!

Și vedem deodată că câmpurile de lectură ale poporului sunt înecate de neghină.

«Scriitorii de cărți și de gazete sunt sămănătorii, — zice dl Onițiu — cărțile și gazetele sunt sămânța învățăturii, iar mulțimea poporului cetitor este pământul, în care are să incolțească, să crească și să rodească sămânța învățăturii.

«Fericit poporul ai cărui cărturari și gazetari sunt sămănători de semințe bune, de învățături înălțătoare și de folos obștești; — nefericit, de trei ori nefericit poporul, ai cărui cărturari și gazetari nu sunt sămănători de semințe bune ci de neghină și de scaiu. — căci sufletul poporului este ca și pământul, el primește deopotrivă și sămânța cea bună și sămânța cea rea, în el incolțește și firul de grâu și buruiana, și durere — tot ca pământul — sufletul poporului poate fi copleșit mai lesne de buruiana relelor învățături, decât de rodul bogat al celor bune. Grăul e mai plăpând decât scaiul și unde e grâu și scaiu împreună, acolo grăul se prăpădește și scaiul dă înainte».

Și această exclamație a dlui Onițiu trebuie să ne pună pe gânduri, trebuie să ne atragă atenția asupra unei datorințe ce am neglijat a împlini și asupra primejdiei la care este expus poporul prin otrava sufletească ce se răspândește tot mai mult în

telor, între acei viteji în războaie ca Guise, Condé, Henri de Navarre, între scriitori ca Ton, Montaigne, Brantôme. Vedem că eră în strânsă prietenie cu iurisdicentul și poetul italian Pugiella, cu care a corespondat neîncetat și prin care ni-s'au păstrat câteva poezii de-ale principelui. Aceste ne arată o seriozitate mare și o pietate adâncă, din ce se poate vede, că petrecerea lui la curtea din Franția nu l-a abătut de loc dela înalta lui chemare. De aceea a mers și în Anglia, unde a fost primit foarte prevenitor și curtuos din partea reginei pline de spirit Elisabeta. El îi expuse în cuvinte ușoare, cât de greșit lucru ar fi, dacă occidentul ar da pradă barbariei și neculturei aceste țeri, cari dispun de elementele civilizațiunii. El însuși stetea ca un model strălucit de înaltă cultură înaintea ei și a fost silit să-i admire agerimea minții, cu care cuprindea partea practică a cetii, convingându-se, că pentru comerțul englez este un teren deschis acolo și că se poate face mult în interesul țerii sale. Junele principe observă adânc și făcea asemănări între cele două femei, cari conduceau afacerile de stat în ambele țeri, între Italiana intrigantă, care părea că-și permite ori-ce mijloace, și între Engleza rece cu puterea și energia ei prevăzătoare. A bună samă că-i eră mai simpatie cercul artistic, ce încun-

popor, prin lectura necontrolată, lectură ce se dă anume poporului în mână pentru a-l exploata în mod criminal.

Să nu mergem mai departe, să căutăm numai lectura ucigătoare de suflet ce o dau așa zișii «socialiști» în mâna poporului, căutând a deslipi poporul de biserica sa și de așezămintele sale naționale de cari îi este legată existența.

Am adus anume exemplul cu scrierile socialiste, numai de dragul exemplificării, dar azi-mâne este deja de supremă actualitate chestiunea de sunt oare toate gazetele noastre, mai ales cele redactate anume pentru popor, și în deosebi toate ce se publică în aceste gazete, ce ajung în mâna poporului, libere de otravă sufletească?! Oamenii noștri de inimă vor trebui să se ocupe cu tot dinadinsul de chestiunea aceasta.

L-am învățat carte pe popor, ca — e grozavă acuza, dar justă — să-l poată exploata toți dușmanii lui și toți egoiștii prin lectura păcătoasă ce îi dau în mână!

Starea aceasta nu mai poate dăinui fără ca noi să devenim direct responsabili pentru otrava ucigașă ce se introduce prin dușmanii fățiși și ascunși ai poporului în sufletul poporului.

Dar problema e cu mult prea mare și cu mult prea anevoioasă decât să o poată rezolvă în senz bun singuraticul. Nu! Singuraticul stă neputincios în fața primejdiei, pe care numai totalitatea oamenilor noștri de bine o poate delătura, organizându-se și îngrijind ca poporul să aibă ce ceti și să și ajungă în posesiunea lec-

jură pe fiica de Medici și prefăcea serile dela curtea ei într-o pirotehnie adevărată de fulgere de idei. Sfășierea dintre partidele ambelor țeri, îl mulțămia într'un chip oarecare. Liniste și pace nu prea eră atunci nicăiri; și apoi nu este ceva mai scandalos pentru desvoltarea unei țeri decât liniste și pacea. Deodată cu armele adorm și artele, și se naște o stagnație generală.

Isteț cum eră, îi succese lui Petre să folosească împrejurările pentru sine. Enric al III-lea a trebuit să părăsească tronul polon pentru cel francez, și Catarina destinase coroana aceasta pentru fiul său cel mai tinăr, ducele de Alençon. Ea înțelese însemnătatea, ce rezultă pentru planurile sale, dacă pe tronul Munteniei ședează un aliat și dacă din capitala Târgoviște se va desvoltă o putere prietenească. Ea puse la Constantinopol toate în mișcare, ca să câștige pe Sultanul pentru junele ei amic. Asemenea se urmau cu sirguință pertractările cu Veneția și cu papa Sixt al V-lea, pentru ca să ajungă Petre Cercel pe tronul tătâne-so. Epistolele mergeau și veniau; și unele din ele s'au păstrat până azi.

La anul 1581 își luă Petre Cercel adio dela înalta sa protectoare, cu inima plină de curagiu și de veselă speranță. Enric al III-lea îi dădu pe secretarul său propriu Berthier și epistole către dogele; și însoțit de mulți nobili tineri

FOITA „DRAPELULUI”.

PETRE CERCEL.

— Novelă. —

De Carmen Sylva.

== Traducere pentru «Drapelul». ==

Toată lumea cântă și povestește despre Mihai Viteazul, eroul cel mare, despre învingătorul dela Călugăreni, înaintea căruia căzură înspăimântați ucigașii, de strașnică ce-i eră privirea. Dar lângă dânsul apare o figură cavalerască drăgălașă din întunerecul trecutului românesc, despre care nu cântă nimeni: este fratele lui mai mare, Petru, numit Petre Cercel, fiindcă purta un cercel în ureche. Tătâne-so Petrașcu cel Bun un părinte gingaș, îi dăduse acest cercel drept talisman, care să-l scutească de primejdii. Dar între încurcăturile din orient nu eră talisman de putere și influință destul de mare. La anul 1558 își închise ochii Petrașcu cel Bun pentru totdeauna și moștenirea dificilă a coroanei sale i-o lăsă fiului său mai bătrân, lui Petru acesta. Om de înaltă cultură și mare inteligență, Petre vorbiă două-spre-zece limbi, făcea versuri în limba italiană și eră diplomat

turei bune și totodată grijind, ca dușmanii poporului să nu se poată apropia de sufletul poporului cu otrava lor ucigașă.

Servească aceste șire de indemn pentru toți aceia, cari simt în sine putere, voință și . . . datorință a face ceva pentru mult apăsatul nostru popor!

Criza. Din combinația de a însărcina de nou pe contele Iuliu Andrássy cu mandat de mediațiune nu s'a ales până acum nimic. Maj. Sa a ascultat de nou pe dl Széll, care susține că criza nuse poate rezolva fără ca ambele părți, Coroana și coaliția, să facă concesii. În mijlocul atențiunii generale stă de prezent ambasadorul austro-ungar dela Berlin, dl Szögyény-Marich, care chemat la Maj. Sa, a venit Duminecă la Budapesta pentru a contribui la rezolvarea crizei. Despre scopul mai apropiat al venirii dlui Szögyény-Marich la Budapesta nu se știe deocamdată nimic pozitiv.

Sinodul protopresbiteral al tractului Lugoj.

Eri s'a ținut în sala Reuniunii române de cântări sinodul protopresbiteral al Lugojului, căruia i-a premers chemarea Duhului Sfânt.

Prea On. dn Dr. George Popoviciu deschizând sinodul numește de notar al sinodului pe on. dn Isaia Popoviciu paroh în Silha și apoi citește raportul general, bine și conștientios elaborat, despre mersul afacerilor bisericesti, școlare și fundatiionale din tract în anul expirat 1904. Raportul conține date de interes general, cari trebuiesc aduse la cunoștința generală a publicului românesc.

Statul preoțesc constă din 36 fețe bisericesti. În decursul anului 1904 s'a întregit parohia din Selbăgel. Tot în acest an au trecut la cele eterne parohii Mateiu Ignea din Lugoj și Z. Petrovici din Oloșag. Dotațiunea clerului a constat din 1398 jug. pământ, din birul parohial în suma de 4190 cor. 60 bani și din venitul stolar în suma de 4466 cor. 80 bani, precum și din întregirea acordată de stat.

Miscarea populațiunii. În cele 30 comune matre și 1 filie din protopresbiterat se află 30 biserici și 2 capele, ear numărul familiilor e de 5626. Numărul sufletelor: 14227 bărbați și 14105 femei, laolaltă 28332 suflete. S'au născut 770 copii legitimi și 108 nelegitimi, laolaltă 878 nașteri și anume 441 băeți și 437 fete. *Cazuri*

francezi Petre porni la călătorie spre Veneția.

Strălucită în deplinul puterilor și avuției sale se întindea cetatea lagunelor înaintea ochilor sei fermeați. O primire adevărat regească înălță farmecul acestei lumi neobicinuite, și inima lui bătea tare, când intră în portul, unde fâlfăia flamura pe fiecare catarg, corăbiile bogate în aur îl salutau și dogele îl întâmpină cu o prevenire distinsă. Să fi venit oricât de răsfățat din Paris, Veneția trebuia să-i impună într'un chip de tot nou. Petre simțea bine, că aci dă de un aliat cu mult mai tare, ca Franția; căci Veneția stăpâna deopotrivă Orientul ca și Apusul și a fost totdeauna în conexiuni vii cu Moldova și Muntenia. Aci îl surprinse și învoirea Sultanului pentru ocuparea tronului și el plecă cu fața veselă dela Veneția la Constantinopol. Pe lângă junii Francezi se mai alătură o ceată de Italieni și astfel eșiră ei la largul mării, preamărind și binecuvântând cetatea dogelor și petrecându-și în toate chipurile pe bord, pentru de a însenina fruntea serioasă a junelui principe. Va fi fost frumoasă călătoria în jurul țărmurilor grecești, prin Arhipelag, tot în acea strălucire a soarelui, care numai în Orient se vede, pe corabie acel amestec pistrui de vesminte românești, franceze și italiene, iar la mijloc între ei, stăpânind asupra între-

de moarte au fost 810 (795 au murit de moarte naturală, ear 15 de moarte năpraznică) și anume au murit 416 bărbați și 394 femei. Sporirea naturală a populațiunii e deci de 68. **Numărul căsătoriilor a fost de 208**, dintre cari 16 mestecate. Dela alte biserici au trecut la biserica gr. or. 4, ear dela biserica gr. or. la altă biserică 1. **Concubinate au fost 324**, cu 3 mai multe ca în anul 1903.

Statistica școlară. Prunci obligați la cercetarea școalei au fost: dela 6—12 ani:

băeți 1215, fete 1072. Suma: 2287

dela 12—15 ani:

băeți 627, fete 599. Suma: 1226

Suma totală: 3513.

Dintre aceștia au cercetat școala:

dela 6—12 ani:

băeți 1081, fete 931. Suma: 2012.

dela 12—15 ani:

băeți 544, fete 483. Suma: 1027.

Suma totală: 3039.

N'au cercetat școala: băeți 217, fete 257. Suma: 474, cu mult mai mică decât în anul precedent.

Personalul didactic a constatat din 36 persoane, a căror dotațiune în bani, naturalii și pământ face 31405 cor.

Rezultat foarte bun a fost în 18 clase, bun în 10 clase, suficient în 5 clase.

Edificii școlare sunt 36, dar multe din ele sunt slab aranjate. În special requizitele de învățământ nuse suficiente.

Grădini de pomărit sunt 29, dar slab îngrijite.

Elevi români gr. or. de pe teritoriul tractului au cercetat școale străine 247.

Ce privește **fundatiunile** bisericesti și școlare relevăm numai, că cu fundatiunile «Ana Alexandrovici», «Alexandru și Ana Nedelcu» și «Dr. Liviu Marcu» suma tuturor fondurilor și fundatiunilor tractuale se urcă la peste 2 milioane coroane.

Internatele din Lugoj de băeți și fetețe au funcționat în mod îmbucurător. La amândouă a contribuit institutul de credit și economii «Lugoșana» cu suma de peste 1000 coroane.

Înainte cu 3 ani sinodul protopresbiterat luase un concluz facultativ pentru aquirarea unei **case protopresbiterale**. Concluzul nu s'a putut executa. În a. tr. dl Leontin Simonescu a oferit spre vânzare casa sa din strada Făgetului cu suma de 28000 cor. Ofertul e prezentat acum sinodului spre delibereare.

Întrându-se în desbaterea raportului general sinodul decide mai întâi să se exprime la protocol condolența sinodului pentru reposatul paroh și mem-

gului, capul ales genial al junelui domn, cu planurile lui mari de a-și apropia țara către înalta cultură, ce umplea lumea pe atunci. Sufletul lui eră încă plin de operele de artă, ce văzuse, de edificii, de creațiuni de tot soiul, cari umpleau toate țărele.

În jurul lui stăteau, ședeau, zăceau tinerii și glumiau, beau, jucau în cuburi, rideau, cântau cu gitară și mandolină și vorbeau de femeile frumoase ale Valahiei, punându-și de gând să se amorezeze îndată în ele. Rar va fi mers vre-o corabie încărcată cu atâta răsfățare și voie bună pe această cale, care este în sine încântătoare, chiar și dacă o face omul singur și supărat.

Petre Cercel și-a mai adus aminte ades de călătoria aceea, care a fost culmea vieții sale. Știa el prea bine că se rentoarce la luptă și necazuri; și își zicea, că ar fi putut să dea tronului bună pace, dacă-i eră de liniștea sa proprie. Dar țara căzuse în ghiarele groaznicului Mihnea, ale cărui grozăvii formează subiectul multor balade, și Petre ținea că trebuie să-și jertfească talentele patriei sale, pentru de a o mântui într-un cât se putea de sfășieri. Prezentarea lui a plăcut și la Constantinopol, deși aci nu se puneau nici un preț pe arte și științe, cultură și talent. A petrecut puțin aci. Abia că i-s'a dat firmanul Sultanului, s'a și imbarcat și o luă spre casă cu suita

bru al sinodului protopresbiteral Matei Ignea.

Dl Dr. Dim. Florescu atrage atenția sinodului asupra cazurilor îngrijitoare și regretabile de concubinat și află cauza concubinatelor în procedura lungă și costisitoare, la care sunt supuse din parte bisericească divorțurile.

Prea On. dn Dr. G. Popoviciu comunică, că procedura divorțurilor e deja modificată esențial prin congresul național-bisericesc. Azi orice proces de divorț se termină la forurile bisericesti în cel mult 2 luni și spesele sunt de tot neînsemnate. Nu e deci biserica de vină la obiceiul rău al concubinatelor.

Tot în chestia concubinatelor au luat cuvântul dnii Nic. Proștean și Nicolae Birescu.

Cu privire la cumpărarea casei dlui Leontin Simonescu sinodul — după o discuție mai lungă — decide în princip să cumpere casa protopresbiterală cu 28.000 cor.; chestiunea finanțară, referitoare la cumpărarea casei, se încredințează comitetului și episcopiei protopresbiterale. La cumpărarea casei pprebiterale se va face ieectare de contribuție pe comunele din tract conform numărului sufletelor.

Epuizându-se ordinea zilei, dl preșident mulțamește membrilor pentru participare în număr suficient și declară sinodul închis.

Învățătorii la Lugoj.

Conferința învățătorilor români gr.-or. din despărțământul Lugoj al «Reuniunii învățătorilor rom. gr.-or. din dieceza Caransebeșului» s'a ținut aici Sâmbătă în 25 Martie a. c. și a fost totodată și adunare constituantă.

Biroul a rămas tot cel vechiu cu excepția cassarului și bibliotecarului; cassar a fost ales dl M. Crăciun din Hodoș, iar bibliotecar dl C. Liuba din Lugoj.

Între alte puncte din ordinea de zi remarcăm cele două prelegeri practice din Istoria naturală: «Despre vioreă» și «Despre ciocărlan», făcută prima de dra Sofia Florescu, și a doua de dl Alexandru Onae; apoi disertația dlui G. Joandrea: «Despre jocurile școlare», cari toate au fost instructive și fac onoare autorilor. În deosebi prelegerea d. Florescu ne-a dat să înțelegem, că Dsa este o putere didactică, cu care Lugojul se poate mândri.

E regretabil, că dela astfel de adunări de regulă lipsește publicul nostru românesc.

sa strălucită. Dar oricât de festivă a și fost intrarea lui la Târgoviște, cu sunet de clopote și podoabă de stindarde, oricât îl și admiră poporul pe armăsarul lui minunat, oricât erau de încântați Francezii și Italienii de capitala lui și de frumosul lui castel de pe deal, — el eră totuși cu mult prea cuninte și umblat în lume, decât să nu simță îndată, că tronul lui este dela început subminat și nesigur.

Știrea că Stefan Báthory s'a urcat pe tronul Poloniei l-a atins ca un trăsnet. În Moldova stăpâna nechiul principelui detronat din cauza lui, Petru Schiopul, iar mama și bunica lor, Doamna Chiajna, fiica lui Petru Rareș, jurase să-și răsbune asupra lui și să-l răstoarne. Dar Doamna Chiajna eră după cronica lui Șincai o femeie cu talente mari politice, adecă iscusită în toate intrigele, capabilă de orice, și afară de aceea plină de ambiție vană și de dor de răsbunare. Ea n'avea odihnă nici zi și nici noapte, intrigă împreună cu Stefan Báthory, care se înțelege că nu voiă să aibă prietini de-ai Francei în apropierea sa, puse la Constantinopol toți șurubii în mișcare, trimise cele mai minunate daruri și mai mari promisiuni, până ce-i succese la 22 Iunie 1585 să dea jos pe Petre Cercel din scaunul domnesc și să-l pună pe Mihnea iarăși în el.

Încunjurat de inimi, părăsit de

† Jules Verne.

Renumitul scriitor francez, autorul unei serii mari de romane cu subiecte din domeniul științelor naturale, Jules Verne a murit Vineri la 24 Martie n. în etate de 78 ani la Amiens în Franța.

Jules Verne s'a născut la Nantes. A studiat la Paris drepturile, dar în curând s'a lăsat de iurisprudență și s'a dedicat carierei de scriitor. A încercat mai întâiu cu drame, scriind texte la opere comice și 2 comedii. Renumele literar și-l-a întemeiat însă prin romanul «Cinci săptămâni în balon», apărut la 1863. De aici încolo Jules Verne a edat în fiecare an câte un roman despre «Călătorii și aventuri, lumi cunoscute și necunoscute». «Deja «Cinci săptămâni în balon» prezintă — zice «N. Fr. Pr.» — toate superioritățile și proprietățile autorului: caracterizări bune, descrieri excelente din regiunile tropice, din lumea animalelor și a plantelor, și fantazie bogată și originală în domeniul tehnice. Modul, cum construiează Jules Verne un balon dirigiabil, cum face imposibilul posibil, ba chiar plauzibil, e foarte caracteristic».

Jules Verne a creat sau cel puțin a modernizat romanul științelor naturale. Cărțile lui au fost traduse în toate limbile culte și au făcut foarte popular numele autorului.

Iată unele din cele mai bune romane ale lui Jules Verne: «Copiii căpitanului Grant», în care se descrie o călătorie în jurul pământului; «Aventurile căpitanului Hatteras», în care se istorisește descoperirea polului nordic; «Călătoria în jurul lumii în 80 zile»; «Douăzeci de zile sub mare», etc. etc.

Jules Verne a fost cu tot dreptul sârbătorit ca inventator și descoperitor. În romanele lui joacă mare rol balonul dirigiabil, trăsura cu aburi, ba chiar și corabia submarină, etc. El a descoperit polul nordic, Africa centrală, Austria centrală. Se înțelege, toate numai în literatură și nu în realitate.

Multe din romanele lui Jules Verne au fost prelucrate în piese teatrale și reprezentate pe scenă cu mare succes.

De 40 ani Jules Verne trăia în Amiens. În timpul ultim i-au slăbit tare ochii, dar cu toate acestea publică tot la 2 ani câte un roman. Cu timpul a orbit de tot.

Când eră mai tinăr, Jules Verne aveă un yacht, cu care făcea călătorii în Marea Mediterană și a vizitat Anglia, Scoția, Dania și Suedia. Puțin timp a fost și în America de nord.

Despre războiul ruso-iaponez Jules

prietini, el se văzu silit a fugi. Șincai afirmă că ar fi dus cu sine 200.000 de galbini în aur și juvaere, tot ce a mai avut a fost încărcat pe 14 cară și dus la Constantinopol. Așa raportează Morosini, ambasadorul Veneției la Constantinopol.

Petre Cercel se refugiase în Transilvania și speră să rămână un timp oarecare ascuns și necunoscut în munții păduroși. Dar nu i-a fost dat așa de bine. Stefan Báthory îi eră deja în călcăie; nu putea să lase liber pe un contrar atât de primejdios. El îl prinse, îl închise în fortăreața Hust și-i luă toată averea.

Ce însemnă pe atunci a fi prins într-o fortăreață, aceea nu se poate descrie. Papa Sixt al V-lea părea că nu uitase de el; dânsul făcu încercări să mijlocească liberarea lui. Zadarnic. Doi ani a stat prins aci. Atunci îi succese unuia dintre credincioșii sei să-i arunce o funie, pe care o prinse între gratiile închisorii sale. De funie eră legată o pilă, cu care tăia ferele. Și în noaptea aceea se lăsă în jos și eră liber, se înțelege că liber proscris și calic ca un cerșitor. Dar omul sărăc rămâne mai ușor necunoscut și așa umblă el acum din munte în munte, din sat în sat. Nimeni nu-i știă de urmă, până ce nu-l vedem iarăși în Maiu a. 1587 apărând la Veneția. Pri-virea lui este tristă, dar curagiul neîn-

Verne vorbea cu oroare, zicând: Armeele moderne sunt cele mai îngrozitoare; micile torpile, cari spulberă în aer vase de război; luntrile submarine, cari sunt cea mai urgisită invenție... O, de n'ar fi fost inventate niciodată aceste mașini infernale!

Romanul lui Jules Verne «Castelul din Carpați», a cărui acțiune se petrece în Transilvania, este tradus și în românește. Cei ce nu citesc nemțește, franțuzește, ori ungurește, au ocaziune să citească în românește cel puțin un roman («Castelul din Carpați») al renumitului scriitor.

Războiul ruso-iaponez.

Ocuparea orașului Tsantu.

Mareșalul Oyama telegează, că trupele iaponeze, cari urmăreau pe dușman, au ocupat orașul Tsantu, 20 mile spre nord dela Kaiyuan. Trupele rusești se retrag în dizordine spre nordost.

Alte știri.

Numărul total al Rușilor căzuți în prinoare în decursul luptei dela Mukden e de peste 40000. Ei sunt transportați la Dalny și de acolo în Iaponia.

Vești de pace.

Correspondentul din Petersburg al ziarului englez «Daily Telegraph» anunță, că Țarul a ajuns în fine la convingerea, că ar fi timpul să încheie pace, deoarece continuarea războiului va ruina Rusia în privința economică și politică.

Se pare, că Țarul e aplicat să cedeze mari teritorii Iaponiei, dar nu se învoiește nici decum să plătească Iaponiei despăgubire de război. Rușii argumentează, că cu 100 milioane funți sterlingi — cât ar pretinde, probabil, Iaponia — Rusia poate continua războiul, până se vor slei puterile Iaponiei. Rușii zic, că e mai bine a folosi banii pentru ruina inamicului, decât pentru îmbogățirea lui și pentru a i-se da ocaziune inamicului să cumpere o flotă pe bani rusești.

De câțva timp se țin consfătuiri în Petersburg despre război și pace.

Informațiuni.

Dr. Leontin Simonescu, secretarul consistoriului metropolitan din Sibiu, a donat prețioasa sa bibliotecă, cam în valoare de 10 mii coroane, Casinei române din Lugoj. Prețiosul cadou a și sosit zilele trecute la Lugoj și comitetul Casinei — precum aflăm — va lua cât mai în grabă măsurile necesare, covoiaț. Țara să nu rămână în mâinile sălbaticului Mihnea!

Earăși se adresează regele Franței la Sultanul pentru el, earăși reprezintă puternica Veneție interesele lui, până ce storcea dela Sultanul cele mai bune promisiuni.

Și earăși se duce Petre la Constantinopol, nu în convoiu strălucit, dar primit totuși bine și curtuos. În August 1587 se află la legațiunea franceză și a ajuns până de-ași exoperă reșezarea formală și serbătorească în scaun, când apare Mihnea la Constantinopol deodată cu știrea, că Enrie al III-a a fost ucis de Jacques Clément.

Acum Petre Cercel e perdut. Franța nu-l mai apără; Mihnea cel crunt e mai tare decât el și face ca Sultanul să arunce pe Petre în pușcărie. Aici îl torturază în cele mai grozave chipuri, ca să-și spună tainele politice și comorile și avuțiile lui ascunse. Credincios cătră sine el răspundea vizirului:

— Înzadar mă schingiuiți, comorile și avuția mea sunt aci, — el arată pe frunte, — și acele nu mi-le puteți lua, de mi-ați tăiat chiar capul!

După ce văzură că n'au ce-i face, îi dădură drumul, dar îl trimiseră în exil la Rod, încotro se imbarcă în Martie 1590.

ca această prețioasă bibliotecă, împreună cu frumoasa bibliotecă a Casinei, să fie pusă în mod demn și corespunzător la dispoziția membrilor și a publicului cetitor.

Dr. Constantin Ignea, tinerul medic originar din orașul nostru, care a petrecut timpul ultim la clinica din Cluj, se va așeza definitiv — precum aflăm cu plăcere — în orașul nostru ca medic curant. Salutăm cu viață plăcere această hotărâre a tinerului nostru medic și credem, că publicul nostru îl va îmbrățișa cu căldură și sprijini cum se cuvine.

Ovațiuni dlui Stefan Bercean. Aflăm, că Reuniunea de cântări a meseriașilor din Lugoj a proclamat cu însuflețire pe bravul nostru concetățean Stefan Bercean membru onorant al său în vederea marilor merite ce și-a câștigat pentru această Reuniune, al cărei president a fost lung șir de ani. Aflăm, că Reuniunea va arangea Duminică seara concert cu torțe și lampioane în onoarea membrului distins, va da o serenadă la locuința dlui Bercean, cu care ocazie se va predă și diploma de membru onorant. După acest act solemn urmează banchet în saletul otelului «Concordia». Felicităm și noi pe dl Stefan Bercean la distincția bine meritată.

Congregațiunea ordinară de primăvară a comitatului Caraș-Severin va avea loc pe la începutul lui Maiu.

† Elisa Alexandru n. Dănescu, moașă diplomată, soția concetățeanului nostru Damaschin Alexandru, a încetat din viață Duminică în 26 Martie, la orele 5 d. m., împărțită cu sf. Taine, în etate de 43 ani și în al 20-lea an al căsătoriei. În mormântarea regretatei defuncte a avut loc astăzi la orele 2 d. m. în cimiteriul român din Lugoj. Odihnească în pace.

Fundațiunea lui Gozdu. Eri în 27 Martie n. s'a început la Budapesta adunarea generală a Reprezentantei fundațiunei Gozdu, sub presidiul metropolitului Ioan Meșianu.

Dr. Silviu Pascu, teolog universitar a. IV, cleric al diecezei Lugojului, a dat zilele trecute cu succes foarte bun al II-lea riguros la facultatea teologică din Budapesta, și anume din Teologia fundamentală și Dogmatica specială.

«Reuniunea funebrelă română din Lugoj» și-a ținut alaltăieri 26 Martie n. adunarea generală. După deschiderea adunării prin dl president al Reuniunei Dr. George Popoviciu, notarul Reun. dl Ioan Iorga B. a citit bilanțul anului 1904 și raportul comitetului, cari au fost luate unanim la cunoștință și comitetului i-s'a acordat absolutoriu pe anul 1904. Din raportul general al comitetului ne-am convins, că Reuniunea progresează tot mai mult și numărul membrilor crește în continuu. În anul

El hotări să se dedice aci științelor și poeziei, căci avea cu sine cele mai scumpe comori ale sale. Dar aceia cari îl însoțeau, aveau porunci secrete, ei îl sugrumară pe cale și-l aruncară în mare.

Asta a fost viața grea și plină de pășuri a talentatului și simpaticului principe, dar cărui îi cresc în fratele sau Mihai Viteazul un groznic răsunător.

Numai 6 ani a mai domnit Mihnea, atunci îl scoase Mihai din scaun și domnia ajunse în mâinile puternice ale celui mai iubit erou, a cărui viață cu luptele și învingerile și sfârșitul ei tragic se află într'alt loc descrise.

Vaillant citează poezii scrise de Petre Cercel, pe cari le făcuse pentru Pugetiella, între altele următoarea:

Potentissimo Dio del sommo et imo,
Tu che creasti il ciel, la terra, e'l mare,
Gli angeli dela luce e l'huom di limo,
Tu che nel ventre vergine incarnare
Per noiolesti, Padre omnipotente,
E nascere, e morir, e suscitare.
Fammi con Giobbo paziente e forte,
Fammi sempre costante al tuo servitio,
Quel ch'a te piace, o Re de l'alta Corte,
A me grandisce, a me diletta ancora,
O sia benigna, o sia contrarie sorte.
Solo e l'intento mio servir ogn' hora
L'immensa maestà tua, Padre santo;
Chi serve a te tutta la vita honora,
Ed al fin vola al ciel confesta e canto.

Trad. de GIL.

1904 10 membri au primit premii de înmormântare și anume laolaltă au primit suma considerabilă de 2080 cor., ear dela înființarea Reuniunei (1896) s'au solvit membrilor ca premii de înmormântare suma de 7480 cor. Averea Reuniunei a crescut în anul 1904 cu 1183 cor. 95 bani, așa că areva totală a fost la 31 Decembrie 1904 de 20.626 cor. 36 bani, în depuneri și hârtii de valoare. În anul 1904 numărul membrilor a crescut cu 25. Numărul total al membrilor Reuniunei e de 276. La fine dl pres. Dr. George Popoviciu îndeamnă publicul român din Lugoj să îmbrățișeze și mai călduros această binefăcătoare Reuniune, care a șters în decursul timpului atâtea lacrimi și care ia din zi în zi tot mai puternic avânt spre binele comun. (Aplauze).

«Economul». Adunarea generală din 14 Martie n. 1905 a «Economul»-ui, înstituit de credit și economii, societate pe acții în Cluj, a decis urcarea capitalului social cu 200.000 cor., împărțite pe 2000 acții à 100 cor. Spre scopul acesta s'a deschis deja subscripțiunea pentru a III-a emisiune de acții, la care vor avea o deosebită preferință acționarii vechi ai «Economul»-ui.

Telefon între București și Budapesta. Guvernul român a încunostințat guvernul ungar, că în luna viitoare e gata linia telefonică între București și granița română. Astfel se va deschide încă în anul acesta linia telefonică directă între București și Budapesta.

Scrisoare de pe câmpul de război. Un hornar tinăr din Strigoniu, Toma Rus, îndatăce a început războiul ruso-iaponez, a plecat din țeară și abia acum se știe, că s'a dus în Mangiuria și se luptă în armata iaponeză contra Rușilor. De curând a trimis rudeniilor sale din Ungaria următoarea scrisoare interesantă: «Tabăra Șaho, 31 Ianuarie 1905. Este un an de când servesc în tabăra iaponeză ca soldat voluntar, sub dl general Oku. Știu, că se vor mira oamenii în Strigoniu, că unde am ajuns. Aici acum e frig mare și noi suntem încortelați în colibi de pământ, cari pe delături și pe coperiș le-am acoperit cu zăpadă. Așa în ele nu e frig. De două luni n'am avut lupte. Divizia noastră încă n'a fost în loc și acum nu lucrăm altceva, decât facem în păduri rociuri de drot, legând arborii unul de altul cu droturi cu cui și săpăm gropi de câte 2 stângini în pământ, în cari înfigem câte un par țeapăn, așa că dacă vr'un cazac cade în groapă, acolo rămâne, străpuns de par. De mâncare căpătăm mult urez și poște sărat, țvibac și hem teie, apoi mai căpătăm și carne și prăjituri. Sunt aici mulți Ruși prinși, cari sunt separați și sunt tratați bine. Am auzit, că nu peste mult va fi luptă mare și Rușii vor fi scoși din Mangiuria. Pe vară nu va fi nici un puin de rus aici. Cu stimă... Toma Rus».

Revoluția în Rusia. Earăși o ciocnire sângeroasă cu armata. O ceată de țărani reșcuți au plecat dela Benignowa la Lanienta (Polonia-rusească), ca să silească pe muncitorii din Lanienta să se pună în grevă. La Kutno (în guvernământul Varșovia) o companie de infanterie a venit în calea țărănilor și a dat asupra lor 2 salvo de pușcă. Urmarea a fost: doi țărani morți, cincizeci răniți. Răniții au fost transportați pe cară în spitalul din Kutno, unde ulterior zace dintre ei au murit.

Foc cu moarte de om. Într'o fabrică din Viena, unde se fabricau din celuloid tabachere și alte obiecte necesare la fumat, s'a întâmplat Joi o explozie de fabrică a luat foc, care s'a lăsat așa de repede, încât 6 muncitori n'au putut să scape la timp din mijlocul flăcărilor. Astfel un muncitor a ars de viu, ear 5 au suferit arsuri grave. Năpăstuiții muncitori erau toți capi de familie și cu groază vedeai pe femeile și pe copiii lor alergând și bocindu-se în jurul fabricii.

Accidenti cu automobilul. În apropiere de Frankfurt a. M. un automobil, plin de pasageri, s'a lovit de un stâlp de telegraf. Ișbitura a fost așa de teribilă, încât 3 pasageri au fost grav răniți, ear primarul Schmidt

din Oberreifenberg a rămas mort pe loc.

Moarte îngrozitoare. Doi gendarmi bravi din Mostar (Herțegovina) și-au perdut viața zilele aceste în modul cel mai îngrozitor. Ei erau în serviciul comandai postale și fuseseră trimiși în inspecție pe munții din apropiere. După ce trecuse timpul de inspecție nu s'au mai rentors acasă și imediat au pornit alți gendarmi să-i caute. Aceștia mai întâiu au găsit 7 lupi împușcați. Apoi au aflat în o mică depărtare 4 cisme, în cari se aflau 4 piccioare, picioarele celor 2 gendarmi. Celelalte părți ale trupului lipsiau cu totul. Atâtea a fost destul, ca să se știe groaznicul adevăr: cei 2 gendarmi au fost atacați de o haită mare de lupi și după luptă desperată, în care au căzut morți 7 lupi, gendarmii au fost sfâșiați și mâncați de lupi.

Catastrofă. La Semlin s'a întâmplat Sâmbătă o regretabilă catastrofă. În urma unei surpări neașteptate de pământ o femeie bătrână, numită Zigici, a fost îngropată de vie. Pe când o companie de soldați începuse să desgroape femeia, s'a întâmplat o nouă surpare și acum șase soldați și un civil au fost îngropați și, afară de aceștia, 14 soldați au fost răniți. Dintre soldații îngropați de vii patru au fost scoși din ruine grav răniți, iar civilul a fost scos mort. Mai târziu a fost scos, tot mort, un soldat. Femeia Zigici și soldatul al 6-lea au murit probabil sub ruine. Dacă ofițerii nu manifestau o rară prezență de spirit, un număr și mai mare de oameni ar fi căzut jertfă catastrofei.

VARIETĂȚI.

Ochiul și colorile. Știința ne arată, că ochiul omului n'a fost totdeauna așa de perfect, ca astăzi. Scrierile străvechi ale Inzilor dovedesc, că în timpurile străvechi ochii omului puteau deosebi numai 2 colorii, roșu și negru. Foarte mult timp a trecut, până a cunoscut omul culoarea galbină, apoi cea verde. Pictorii greci de pe timpul lui Alexandru cel Mare cunoșteau numai colorile albă, neagră, roșie și verde. Pentru culoarea vânăta și violetă ei nu aveau numiri speciale, ci o numiau «sură» sau «neagră». Pe timpul lui Aristotel oamenii vedeau în curenebu numai 4 colorii, iar astăzi vedem șapte. Cu timpul vom deosebi în curenebu încă și mai multe colorii, pe cari ochiul de astăzi, nu destul de perfect, nu le poate apercipia. Sunt animale, cari pot deosebi cu ochii lor mult mai multe colorii decât oamenii.

Cursul pieței Lugoj.

Marfa			gratita	coroane	lei
Grâu prima calitate	90	16	40		
de mijloc	85	16			
Săcară prima calitate	80	14	60		
de mijloc	75	13	80		
Orz prima calitate	80	14	60		
de mijloc	75	14			
Ovas prima calitate	45	14	80		
de mijloc	40	13	80		
Cucuruz prima calitate	85	16	60		
de mijloc	85	16	40		
nou	10				
Făină 0.	75	29	40		
prima	72	28	20		
alba	70	27	40		
brună	68	26	80		
Orez	1	48			
Orla	80	36			
Arpăces	70	48			
Mazăre	80	48			
Lințe	85	56			
Fasole	80	36			
Mălaiu mărunț	70	36			
Cartofi		12			
Fân prima calitate		0			
de mijloc		8			
Paie		4			
Stejar		6	20		
Carbuni de peatră		5	50		
de Petroșeni		4			
Oloiu de rapia		96			
Lumini de stearină		1	08		
topite		84			
Săpun		80	72		
Carne de vită I. calitate		1	20		
II.		1	12		
Unsoare de porc		1	60		
Sămânță de chimin		1	12		
Sare, bucăți		22			
Zăhar		96			
Vin		80			
Spirit I.		15			
II.		14			

Următoarele cărți din biblioteca unui invă-
țat se vind foarte ieftin. A se adresa la dl

George Stețiu în Suceava

(Bucovina):

B.

1. Archiv des Vereines für Siebenbürgische Landeskunde, Bd. I—VI, VIII u. 21.
2. Adamek: Beiträge z. Gesch. d. byz. Kaisers Mauritius, Graz 1891.
3. Aschbach: Die rom. Legionen prima u. secunda in Niederpanonien. Wien 1866.
4. Aschbach: Über die Freundschaftsbündnisse zwischen Carthago u. Rom. Wien 1869.
5. Benndorf u. Bormann: Archaeolog.-epigraph. Mitteilungen aus Österreich-Ungarn. Wien 1891.
6. Bericht der k. k. Centralkommission zur Erforschung u. Erhaltung der Kunst u. historischen Denkmale. Wien u. Leipzig. I—III. (1897—91).
7. Becker: Unedierte Henkelschriften. 3 Bde. Leipzig 1862, 1869, 1878.
8. Bidermann: Die Bukowina unter Österr. Verwaltung. 1775—1875. Lemberg 1876.
9. Bouillet: Dictionnaire d'histoire et de Geographie. Paris 1872.
10. Bonfinius A.: Rerum ungaricarum decades IV., c. dimidia, I. Sambuci opera ac studia. Basileae 1568, folio, eingebunden. Sehr selten.
10. a) Bonfinius A.: Historia panonica, Coloniae 1690, folio.
10. b) Bacmeister: Keltische Briefe. Strassburg 1874.
11. Curtius: Grundzüge der griechischen Etymologie. Leipzig 1879.
12. Dictionnaire des Abbreviations latines et francaises. Du Moyen Age, par L. Alph. Chassant V. Edition, Paris 1884.
13. Drbal: Lehrbuch der propädeutischen Logik. Wien 1866.
14. Freund: Wörterbuch der lat. Sprache. 4 Bde Leipzig 1834—1840.
- 14a) Dasselbe, Bd. I.
15. Funke C. Ph.: Kleines Real-Schullexikon zum Verstehen der alten Klassiker. Hamburg 1818.
17. Glück: Keltische Namen bei Julius Caesar. München 1867.
18. Hartel-Schenkl: Wiener Studien Zeitschrift für Klass. Philologie. I. Jg. I. Hft. 1879.
19. Hurmuzaki: Fragmente zur Geschichte der Rumänen. 5 Bde. Buc. 1878—1886, eingebunden (35—64).
20. Hybernium fatorum florilegium in immature erepto Illri et M. D. Boguslao Ciechanowiecki, collectum atque Perillustribus Dnis Parentibus Dno Alberti Constant. in Ciechanowiecio Ciechanowiecki. M. D. Litv. castrorum metatori etc. nec non Perillustri Dominae Annae Kantakuzanka leniendi dolori lessu parentali, a Christophoro Niemirowicz Szczyt praesentatum Vilnae, 1676
21. Hunfalvy P. Ungarische Revue, 15 Bde, 1881. 1896.
22. Inventarium omnium et singulorum privilegiorum diplomatum scriptorum et monumentorum, cura bibl. polonicae ed. 1862.
23. Index lectionum in univ. Vratilawensi per hiemem 1862.
24. Jahrbuch des Bukowiner Landesmuseums pro 1894, 95, 96, 97, 98, 99.
25. Illyrisch-deutsches Wörterbuch, Wien 1790.
26. Koch: Wörterbuch zu Horatius, Hannover 1879.
27. Kurz u. Trauschensfeld: Magazin für „Geschichte, Litt. und alte Denkwürdigk. Siebbrgns“, Kronstadt 3 Bde 1844, 46, 59
28. Kemény I. Deutsche Fundgruben der Geschichte Siebenbürg., 2 Bde Klausenburg 1839—1840
29. Kortmann: Die alte Geographie, Berlin. 1846
30. Königl. Gymn. zu Gnesen, Jahrbuch pro 1875
31. Lesser: Lehrbuch d. Haut und Geschlechtskrankheiten, 8 Aufl. Leipzig 1894
32. Lenk: Lexikon von Siebenbürgen 4 Bde (kompl.) Wien 1839
33. Latyschew: Inscriptiones Tyrae, Olbiae, Chersonesi, Tauricae Petropoli 1885
34. Lauriani A. Treb.: Coup D'Oeil sur l'histoire des Roumains, Bucarest 1846
35. Müller: Siebenbürgische Sagen, Kronstadt 1857
36. Meisterhaus: Grammatik der attischen Inschriften, Berlin 1888
37. Marx: Hilfsbüchlein für die Aussprache d. lat. Vokale in positionslangen Silben. Berlin 1889
38. Majláth I. Graf: Geschichte der Magyaren, III. Bd. Wien 1829
39. Nilles: Symbolae 2 Bde 1885
40. Neubauer: Grundzüge zur Geschichte vom Seretland, Radautz 1873
41. Oslander: Catullus, Stuttgart, 1862
42. Pape: Wörterbuch der griech. Eigennamen, III. Aufl. 2 Bde 1884
43. Polek: Die Bukowina zu Anfang des Jahres 1793 Czernowitz 1894
44. Polserw: De rebus Chersonesitarum et Callatianorum, Berlin, 1838
45. Programme des ev. Ober-Gymn. A. B. zu Bistritz pro 1879/80, 93/4, 94/5, 95/6
46. Programme des gr. or. O. Gymn. in Suczawa pro 1884, 85, 87, 90, 96/7/97/8
47. Palma: Notitia rerum hungaricarum, 3 Bde, Ed. I. Tyrnaviae 1770
48. Philologische Rundschau Nr. 26 a 1881, 17 ex 1882 u. 6 ex 1883
49. Quellen zur bairischen u. deutschen Geschichte, IV. Bd., München 1857
50. Revue celtique, vol. 12 Nr. 1, Paris, 1891
51. Romanische Revue, IV. Heft 1889
52. Romstorfer: Kloster Neamtŭ
53. Die Bauvorschriften in der Bukowina
54. Rŭhs Fr.: Geschichte des Mittelalters 3 Bde. Wien 1817
55. Swoboda: Griechische Volksbeschlüsse, Leipzig 1890
57. Süpfle: Praktische Anleitung zum Lateinschreiben, Karlsruhe 1874
59. Schuller: Siebbrgen vor Herodot
60. Geschichte von Siebbrgen, Hermannstadt 1840
61. Siebenbürgische Chronik des schäsbürger Stadtschreibers 1608—65, von G. Kraus, 2 Bde. Wien 1862
62. Simiginowicz-Steufer: Die Bodenplastik der Bukowina. Kronstadt, 1873.
63. Stukins I. G.: Ponti Euxini et Maris Erythraei Periplus, f. Lug., 1577
64. Siebenbürg. Provinzialblätter, Bd. I., II., III und V
65. Schmidt W.: Der Zug nach Valea Albă (Răboieni 1476), Dramat. Gedicht in 1 Aufzug
66. Schmidt: Romano-cath. per Moldaviam episo. et res gestae, Bud. 1887.
67. Schuller-Libloy: Kurzer Überblick d. Liter. Geschichte Siebenbürgens von der ältesten Zeit bis Ende des 18. Jahrh., Hermannstadt 1867
68. Teutsch und Firnhaber: Urkundenbuch zur Geschichte Siebbrgens. Wien 1857
69. Trauschensfeld: Deutsche Fundgruben zur Gesch. Siebenbürg. Kronstadt, 1860

Cor.

30.—

—20

—80

—60

3.—

2.—

2.—

—40

10.—

60.—

30.—

1.—

7.—

1.—

—80

20.—

5.—

—80

24.—

15.—

75.—

4.—

20.—

2.—

8.—

3.—

7.—

4.—

1.—

—20

3.—

8.—

1,20

—80

2.—

3,50

—80

1.—

8.—

—60

—20

12.—

—60

—40

—60

—80

—20

2.—

1,20

1,40

3.—

2.—

5.—

—60

10.—

6.—

—60

1.—

1.—

3.—

3.—

70. „Transilvania“, Wochenschrift für Siebbrgische Landeskunde etc. I. Jhrg., Hermannstadt 1861

2.—

71. Tomaschek: Die alten Traker, Wien 1893

1,60

71a) Történelmi Tar Bd I—21, Budapest, 1856—76

100.—

72. „Transsylvania“, Jahrg. 1860 u. 1861

1.—

72a) Tarnowski B. Dr. Der Prophet Haggai

1.—

73. Voyages du Sr A. De La Motraye en Europe, Asie et Afrique, 2 Bde. A La Haye 1727. Folio, Lederbd

40.—

74. Weidenbach: Calendarium hist. Christ. medii et novi aevi (Chron. u. hist. Tabellen zur Berechnung der Urkundendaten etc.) Regensburg 1855

1.—

75. „Wiener Medizinische Halle“, 1863—68, 8

1.—

76. Wichenhäuser: Molda: Geschichte des Bistums Radauz, Deutsche Siedlungen in der Bukowina I. u. II. Bd. Kloster Solka, Gross Skit, Moldauisch und Russisch, Kimpolung (Huzulen) u. die Einwanderung der Lipowaner Kloster Moldawitza

24.—

77. Wichenhäuser: Bochothin od Geschichte d. Stadt Cernauz, Wien 1874

24.—

78. Moldawa od. Beiträge zu einem Urkundenbuche, Wien 1862 (Sehr selten u. grösstenteils vergriffen)

24.—

79. Wolf: Hypatia, die Philosophin von Alexandrien, Wien

30.—

80. Werbocinus: Decretum tripartitum regni Hungariae, Budae, 1822

1.—

81. Weber: Klassische Altertumskunde

1.—

82. Zapert: Virgils Fortleben im Mittelalter

1,40

83. Ziegler: Geschichtliche Bilder aus der Bukowina, 2 Bde, 1896—97.

2.—

C.

1. Julius Stockhammer's Gesangs-Methode.
2. Th. Sichel: Das Privileg Otto I. für die röm. Kirche v. J. 7962
3. Dr. Schlesinger: Geschichte Böhmens II. Aufl.
4. Dr. Joh. Loserth: Die Königsaller Geschichts-Quellen (lat.)
5. Schuller Libloy: Siebenbürgische Rechtsgeschichte.
6. A. Luben: Sprachmusterstücke für den Selbst-u. Schulunterricht
7. Dr. R. Kukula: Sitzungsberichte der k. k. Akad. der Wissenschaften in Wien: Die Mauriner Ausgabe des Augustinus. Ein Beitrag zur Gesch. der Literatur und der Kirche im Leitalter Ludwig XIV.
8. E. A. Wolf: Gesch. des span. Throufolgekrieges I. II. III.
9. Dr. Jos. Beck: Gesch. d. Stadt Neutitschein u. Umgebung.
10. Dr. I. B. Weiss: Lehrbuch der Weltgeschichte I. II. III. IV. Bd.
11. Jos. Fiedler: Aktenstücke zur Gesch. Franz Rákoczy's u. seiner Verbindungen mit dem Auslande
12. Dr. Schultz: Lehrbuch der deutschen Reichs- und Rechtsgeschichte
13. Dr. Franke: Der Ausgang des melischen Reiches
14. Dr. S. D. Teutsch: Urkundenbuch der ev. Landeskirche A.-B. in Siebenbürgen
15. Iul. Lippert: Geschichte der königl. Leihgedingstadt Trautenau
16. Dr. Heinr. Zeisberg: Arno, erster Erzbischof von Salzburg (786—821)
17. Alex. Szilágyi: Georg Rákoczy I. im XXX. jährigen Kriege (1630—1640)
18. Schuller: Die Grundverfassung der Sachsen in Siebenbürgen und ihre Schicksale
19. Chronik der Orte Seelowitz u. Porlitz u. Umgebung v. Joh. Eder
20. Analekten zur Gesch. des Humanismus in Schweden (1512—1518) von A. Horvát
21. Dr. Ferd. Bischof: Deutsches Recht in Olmütz.
22. Karl Grey: Die parlamentarische Regierungsförm 1863
23. Joh. Graf Majláth: Geschichte der Magyaren von Maria Theresia bis Ende der Revolution.
24. Dr. Fr. Körth: Der endenische Cretinismus.
25. Dümmler: Pilgrim von Passau u. das Erzbistum Lorch.
26. Joh. Pogner: Verzeichnis über der Bau der evang. Kirche in Pressburg vom 1636—1638) u. Joh. Liebergott's Tagebuch von den Verfolgungen der Evangelischen in den Jahren 1672—1683, durch Paul Lichner, Pressburg 1861.
27. I. H. Benigni: Handbuch der Statistik u. Gogr. von Siebenbürgen.
28. Gorres: Kirche und Stadt nach Ablauf der Kölner Irrung.
29. Genealogie der eur. Regenten.
30. Genealogisches Taschenbuch der deutschen graflich-n Häuser auf das Jahr 1847.
31. Gothaisches Taschenbuch der Freiherrlichen Häuser (1895).
32. G. D. Teutsch: Geschichte der Siebenbürger Sachsen
33. Nikolskys Ohrtrommeln.
34. Epitome chronologica rerum hungaricarum et transsylvanicarum a divo Stephano ad annum 1736 (1736)
35. Transsylvania et bellum Boreo orientale.
36. Epistolae imperat. et regis Hungariae Ferd. I. et Maximiliani II. Pastini 1808.
37. Selecta latinae orationis exemplaria vol. II.
38. Historia antiqua usque ad Caesaris Augusti Obitum libri XII. Edidit Em. Hoffmann
39. Adalék Eszak-nyugoti Dacia földi es helyiratához, irta Torma K.
40. A gyulafehérvári káptalani levéltárnak czimjegyzéke, irta Baka A.
41. Magyar tört. Eletrajzok (Csomory Zay Fer. 1605—1670), irta Tallozy L.
42. Történelmi Tar 1896 1-ső füzet Január-Marczius.
43. A nagyszabeni állami fogymu. tört. irta Dr. Boros Gábor 1896.
44. Az erdélyi egyházmegyei papnövelde Tört. verate irta Baka Antal.
45. Buda es Pest sz. kir. varosoknak tört. irta Podhraczký József
46. Die Stiftung des kath. Theresianischen Waisenhauses bei Hermanstadt von Wilh. Schmidt
47. Die Herren von Hindberg, Ebersdor Adels-geschichte, von Dr. Arnold Meiller.
48. Geschichte d. böhm. Finanzen von 1526—1618 v. Dr. A. Gindely
49. Anna von Luxemburg 1382—1394. v. Conat Höfler.
50. Über den von Anselm Schramb und Hieron. Pez veröff. Breve chronicon austriacum v. Meiller.
51. Der Stand der chinesischen Geschichtsschreibung in dem Zeitalter der Sunna, v. Dr. Peizmaier.
52. Markus Fronius Visitationis-Büchlein, zur Kirchen u. Sitten-Geschichte des Burzenlandes
53. Stimmen aus Österreich zur Lehr u. Wehr, Dr. Kralik.
54. Magister Hissmann in Göttingen
55. Anti-Caesar, Gelegenheits-Bemerkungen des Sabienus v. Rogeard.
56. Kurze Geschichte der Olmützer Universität.
57. In rechten Licht, Eine Antwort auf die „Res Tirolenses“.
58. Geschichte des evang. Gymnasiums A. B. zu Mediasch v. Schuller.
59. II. Rákóczy Gy. felelete az „Innocentia Transsylvanicae“-ra 1653—1659 irta Dr. Basire Izsák.
60. Cathalogus venerabilis cleri archidieceos Olomucensis, 1865.
61. Schematismus venerabilis cleri dioeceseos transsylvaniensis, 1846.
62. Grundzüge der Postgeographie u. österr.-ung. Statistik IV. Aufl. Wien 1893.
63. Der mitteleuropäische deutsche Staatenbund v. Moritz Ostrow. 1848.
64. Bukowinaer Pädagogische Blätter, (1892), (1894), (1895), (1897), (1898). a
65. Weltgeschichte v. Fr. Schneller I. Th. Vorwelt.
66. Officia propria sanctorum patronorum regni Poloniae et Sueciae, Vienne 1824.
67. Systema theologiae pastoralis a Thomas Josepho Powondra T. IV. 1812.

Red. (2—2)